

Ljubljanski ZVON Leposloven in znanstven list.

Štev. 4. V Ljubljani, dné 1. malega travna 1892. Leto XII.

Našli so rokopise.

(Leta 1890.)

Iskali po prašnih arhivih,
Po cerkvah so že, po gradéh,
Iskali po knjižnicah starih,
Pod strehami in po kletéh.

Preiskana vsa je dežela,
Prebrskan vsak kot, premetán:
Želénih nikjér rokopisov,
Let dolgih ves trud je zamán!

A star učenják se zamisli,
Kazalec ob čelo uprè,
Ob čelo zgubančeno resno —
Svetuje jim mož govoré:

»In vènder jih moramo najti,
Svedoke preslavnih nam duj,
Pomnike kulture prastare
In staromadjarske močí!

»Turčin pobegnivši iz Bude
Uplenil nam mnog je zaklád,
Odnese i listine stare,
Velím vam, s sebój v — Carigrad!

»Tam biblije, pesmij cerkvenih
Častiti trohni pergamén,
Tam pesmi junaške so naše
Iz kralja Matjaža vremén . . .

»Svetinj naših starih poiskat
Rad pojde pač vsak narodnják . . .
A v Ištambul pet učenjakov
Odpelje že bliskovni vlak.

Vse knjižnice ódpre jim Sultan,
Zakladnice vse na stežáj:
»Tù šare bo morda káj vaše . . .
No, Allah sám sreče vam daj!»

In iščejo, iščejo dolgo,
Pretaknjen vsak kot, premetán:
Želénih nikjér rokopisov!
Tù tudi ves trud bo zamán?

Pa iščejo, iščejo dalje: —
Pod prašnim koránom prikrit
Leží pergaménast tù svitek . . .
Dve listini — nádeje svit!

Kdo pisal tá písmena krasna?
Kák jezik na listih je téh?
Glej, glagolske črke . . . a jezik
Slavjanski na pismih obéh!

Na jednom podpisan kralj srbski,
In Milutin mu je imé;
Na drugem podpisan ban Hrvoj . . .
A našli so sámo tí dvé!

Kalašnikov.

Glej »Vienac« 1890., str. 760. in 1891., str. 457.